

متن پرسش

سلام: در تفسیر المیزان در آیه ۲۱۳ بقره بیان شده است که روزگاری بر نوع بشر گذشته که در زندگی اتحاد و اتفاقی داشته، به خاطر سادگی و بساطت زندگی امتی واحد بوده اند و هیچ اختلافی در بین آنان نبوده است و دلیل این معنا جمله بعد است که می‌فرماید: «فبعث الله النبیین مبشرین و منذرین...» حال سوال من این است که چه ربطی بین این دو جمله است یعنی به چه دلیل بعث انبیا و حکم کتاب در موارد اختلاف نتیجه و فرع امت واحده بودن مردم قرار دارد؟ آیا در این زمینه خودتان فرمایشات داشته اید؟ اگر داشته اید حتما معرفی کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عرایضی در رابطه با آن آیه در زمانی که سوره‌ی مبارکه‌ی بقره بحث شد؛ انجام شد ولی ضبط نشده. نکته‌ی بسیار دقیقی را علامه‌ی طباطبایی و به تبع ایشان، مرحوم شهید مطهری دارند که در ابتدای امر مردم در حدی ساده و سطحی بودند که تنوعی در فهم و اندیشه‌ی آن‌ها نبود، ولی در سیر به سوی خودآگاهی‌ها، تفاوت‌ها شکل گرفت و این‌جا است که باید آن سیر با هدایت الهی از طریق انبیاء جلو می‌رفت به جای آن‌که به گذشته برگشت شود و لذا انبیاء آمدند تا سیر خودآگاهی به کمال خود نایل شود. موفق باشید